

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **T. M.**, zast. Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou se sídlem I. P. Pavlova 1785/3, Praha 2 – Nové Město, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2013, č. j. OAM-368/ZA-ZA08-P07-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2014, č. j. 1 Az 3/2014 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové, advokátce se sídlem I. P. Pavlova 1785/3, Praha 2 – Nové Město, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2013, č. j. OAM-368/ZA-ZA08-P07-2013, rozhodl o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a proto řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Městský soud ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl, neboť žalovaný správně zjistil, že žádost žalobce byla nepřipustná, protože žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany opakovaně a neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které bez jeho vlastního zavinění nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu včasou kasační stížností z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítl tedy nesprávné posouzení právní otázky městským soudem, nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a vady řízení

spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech, a pro tuto důvodně vytykanou vadu měl městský soud napadené rozhodnutí zrušit.

[4] Stěžovatel namítl, že žalovaný řádně nezkoumal, zda jsou ve věci splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu. Stěžovatel popsal důvody opuštění země původu, v níž mu dle jeho tvrzení hrozí pronásledování. Státní orgány v zemi původu neposkytují ochranu stěžovateli a jeho rodině a případný návrat stěžovatele se neobejde bez následků.

[5] Stěžovatel dále uvedl, že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu. V České republice žije dlouhou dobu, oženil se a má zde i okruh přátel. Do české společnosti je zcela začleněn. V Nigérii nemá žádné zázemí, navíc se jedná o zemi se složitou bezpečnostní situací, neboť tam stále probíhají boje mezi různými militantními skupinami. Pro tyto důvody měl být stěžovateli udělen humanitární azyl. Byť udělení této formy mezinárodní ochrany záleží na správním uvážení žalovaného, městský soud nesprávně posoudil, zda žalovaný překročil meze tohoto uvážení. Dále stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s posouzením soudu a setrvává na závěrech žalobou napadeného rozhodnutí. Pro svou žádost o mezinárodní ochranu uvedl žalobce zcela totožné důvody jako dříve. Žalovaný se v předchozím řízení podrobně zabýval všemi důvody žádosti a městský soud se žádného pochybení či nezákonnosti nedopustil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[8] Stěžovatel obecně namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud se z povahy věci musel touto námitkou zabývat přednostně, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí vylučuje jeho věcný přezkum. Rozhodovacím důvodem napadeného rozsudku bylo hodnocení, zda žalovaný měl důvod pro zastavení řízení o žádosti stěžovatele pro její nepřijatelnost. Byť stěžovatel s tímto hodnocením nesouhlasí (ve stížnosti jej v zásadě pomíjí), z napadeného rozsudku je zřejmé, jaká hlediska považuje městský soud pro hodnocení věci za významná a k jakým právním závěrům dospěl. Námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.

[9] Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že správní orgán má povinnost o opakované žádosti o uložení mezinárodní ochrany věcně rozhodnout, pokud obsahuje nové skutečnosti nebo zjištění, která jsou významná pro udělení azylu či doplňkové ochrany. V opačném případě řízení o žádosti zastaví pro její nepřijatelnost (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, či rozsudky NSS ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Azs 23/2009-64, a ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65). Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda městský soud k námitkám stěžovatele správně posoudil, že žalovaný mohl řízení o žádosti stěžovatele zastavit pro její nepřijatelnost.

[10] Stěžovatel před žalovaným opakovaně uplatnil tvrzení o pronásledování. V první žádosti o azyl ze dne 9. 2. 2011 stěžovatel vysvětlil, že mu v Nigérii hrozí nebezpečí trestu smrti, neboť plánoval unést nevlastního bratra, toho času místního politika, který mu nezaplátil za poskytování osobní ochrany. Byť k pokusu o únos nedošlo, plán byl prozrazen a stěžovatel byl hledán policií. V druhé žádosti o azyl stěžovatel uvedl, že nemá dobré vztahy se svým bratrem a s nigerijskou

vládou, bližší skutečnosti ve vztahu k zemi původu nesdělil. Za takového stavu věci se Nejvyšší správní soud ztotožnil s hodnocením městského soudu v tom, že stěžovatel svou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal z totožných důvodů jako žádost předešlou, tedy že v nyní projednávaném případě nepředložil žádnou novou skutečnost ve smyslu výše citované judikatury. Protože ani žalovaný nezjistil, že v zemi původu stěžovatele došlo k zásadním změnám, které by vyžadovaly opakované posouzení žádosti (stěžovatel tyto změny ostatně netvrdí), městský soud dospěl ke správnému závěru, že opakovaná žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany byla nepřijatelná.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou dle § 104a s. ř. s. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval, neboť o kasační stížnosti samotné rozhodl bezodkladně po předložení věci a po vykonání nezbytných procesních úkonů v řízení.

V. Závěr

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Stěžovateli byla městským soudem ustanovena zástupkyně pro řízení o žalobě advokátka Mgr. Lílana Krístková. Toto ustanovení přechází i pro řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 s. ř. s., poslední věta). V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu zástupkyně jako 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 3 400 Kč. Zástupkyně stěžovatele je plátkyní daně z přidané hodnoty, její odměnu je tak třeba zvýšit o 21% podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro projednávanou věc, tedy o částku 714 Kč. Částka v celkové výši 4 114 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu